

grootte schepen. Links, 1e en 2e plan, lage duinheuwels, waarboven het rieten dak van een paar huisjens uitsteekt. De weg naar de stad loopt daar langs. Op den achtergrond rechts een schuin naar de vlakte aflopende hooge duin, waarop tal van mannen en vrouwen, turend naar de vloot aan den horizon. Tegen dat duin aan (2e plan) een taveern waar „het dorstig matroosken” uithangt: een net uitzierend huisken met twee vensters, tusschen beide de deur. Alles openstaand. Houten banken en tafels buiten. Bier in aarden kruiken of tinnen kannen en kroezen.

Bij 't opgaan der gordijn zitten een paar bruin uitzierende boeren in Zeeuwsche volksdracht druk aan 't bier drinken. SIEBERT, de dikke waard, maakt zich druk in huis en buiten met schikken van tafelen en banken. In de verte het gezang der lossende en ladende sjouwervlui, waaronder het geluid der takels van tijd tot tijd zich hooren laat.

GEZANG.

I.

Daar was eens een rauwe knaap.
Die wou gaan varen,
Die wou gaan varen,
Klimmen kon 'i en plukhairen,
Ja plukhairen
Als een aap.

2.

Moesie gaf een bootram meê.
Hij wou een zoopje,
Hij wou een zoopje!
Wil je, zeit ze, een zoopje, rekel,
Zuig dan pekel
Uit de zee!

3.

Of Michel ook pekel zoog!
Platvisch en paling
Kwam in de maling.
Turksche kreng en zwarte nikkert,
Britsche dikkert
Raakte' op droog.

4.

Deê je wat hem niet beviel...!
Zoek je de baaien,
Zoek je de baaien,
Dank je er voor om bij te draaien...!
„Naar de haaien”
Roept Michiel.